

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg gør ikke Gorbatsjov til en helt i et og alt, overhovedet ikke. Der er da mange ting ved Gorbatsjovs politik, som jeg ikke brød mig om. Men pointen er her, at Gorbatsjov som en af de få diktorer i verden, kan man sige, gav imperiet fra sig, han gav lov til, at Østtyskland kunne løsrive sig. Han gik i gang med en demokratiseringsproces. Hr. Søren Pind har formentlig ret i, at han ønskede at gøre det for at fastholde kommunismen der, hvor han var, utvivlsomt. Og så var der så mange centrifugale kræfter, der kom i gang, at han ikke kunne styre det. Det er formentlig korrekt.

Men det interessante er, at Gorbatsjov da havde en langt, langt større betydning for afslutningen af den kolde krig, end Reagan havde. Det er ligesom pointen i det her. Jeg nægter ikke, at Reagan kan have spillet en rolle, men som andre har sagt, var det meget mere komplekst end som så, og den afgørende aktør var Mikhail Gorbatsjov.

Formanden:

Tak til hr. Holger K. Nielsen. Jeg ser ikke flere, der har markeret for at få ordet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Formanden:

Som tidligere nævnt vil afstemningen om det fremsatte forslag til vedtagelse først finde sted torsdag den 4. maj 2006.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 220:

Forslag til lov om uddannelsen til professionsbachelor som lærer i folkeskolen.

Af undervisningsministeren (Bertel Haarder).
(Fremsat 5/4 2006).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ellen Trane Nørby (V):

Over indgangen til Skolen ved Kløften står der: Træd varsomt, for her bliver mennesker til. Det

kan måske lyde lidt højtideligt, men det er jo ikke helt forkert. Grundskolen er på mange måder en sten i fundamentet for vores samfund. Det er her, mange får grundlagt deres værdier og venskaber, der varer ved gennem livet. Det er her, vi tilegner os viden og de kundskaber, som vi skal trække på gennem resten af vores tilværelse.

Det er desværre også her, vi med beklagelse må erkende, at op mod hver sjette elev aldrig lærer at regne, skrive og læse ordentligt, at nogle bliver skoletrætte, nogle endda så skoletrætte, at de aldrig kunne drømme om at sætte sig på en uddannelsesbænk igen. Vi kender det jo alle fra vores egen skoletid: Der var lærere, som kunne fortælle historier, så dansk blev til en leg, demonstrere kemiforsøg, så logikken sprang frem af det periodiske system, eller biologilærerne, der på den tidlige morgentur gennem engen eller skoven satte dyrelivet på plads i bevidstheden.

Der var også lærere, som kunne få en til at tælle sekunderne, til timen var slut, eller dagdrømme sig væk eller slet og ret gøre det mest interessante så trist, støvet, tungt og kedeligt, at man slet ikke syntes, det var interessant længere.

Nej, det er bestemt ikke ligegyldigt, hvad det er for en lærer, vores elever møder på deres vej, for lærerens motivation, evne til at formidle og til at lære fra sig eller netop det modsatte er med til at præge vores lyst til at lære mere, med til at tænde vores nysgerrighed og med til at skabe motiverede og initiativrige mennesker eller netop det modsatte.

Det er ikke en hvilken som helst rolle, vi overlader til lærerne i den danske folkeskole; det er en kæmpestor opgave. Derfor er det også bydende nødvendigt, at vores lærere er rustet til at løfte udfordringen og opgaven. Udfordringerne, som folkeskolen står over for, samt erkendelsen af, at den nuværende uddannelse ikke fungerer efter hensigten, er baggrunden for den nye reform af læreruddannelsen.

Kl. 19.30

Fra Venstres side har udgangspunktet været at styrke fagligheden, den pædagogiske og didaktiske side af læreruddannelsen og sidst, men ikke mindst, samspillet mellem praktik og teori. Uden et solidt praktisk fundament – ingen ordentlig undervisning. Læreruddannelsen er ikke nogen akademisk selvrealiseringsøvelse. Lærerefaget er i høj grad et praksisfag, hvor evnen til at